

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

21

עין משפט
נר מצוה

פ א [מיי] פכ"א מהל'
איסורי ביאה הל' כב'
טוש"ע י"ד סי' קנ סעיף
ח:

ב [מיי] שם הל' ו טוש"ע
אה"ע סי' כא סעיף ז]:
פב ג מיי פ"ב מהל'
עבודת כוכבים הל' ה:

רבינו חננאל

ואיסק' מפני שאמר ר' פנחס
איש כפר סנדיא
(מחקיקי כמו ד' תיבות) אמר
וזה ויחזיר לאלו אסורין
לקרבן אבל לעשות גדול
בזה הכנס להכן קדוש
שירי. מקסום טענות פני
למקסום טענות חזרו
בדמיון מאתן וזה
קצצו ועד אתן וזה
היה וזהו זה וזה
דבר זה בשביל שנתחייש
בעליו הנהגה ממנו ונתחייש
עליו והוא עבדתי
בזה מה שכתבו הרחק
ממלה ידרכו וזה המינוח
הרשותו ולא תקרב אל
פחת ביהן וזה וזה
כפמה וזה וזה וזה
מפני וזה וזה וזה
ר' פתה היה אמר לא
אסוריה חרבה לא גילו
עניות תורה שא' איש
איש אל כל שאר שבו
לא תקרב לגלות עורו:
עולא הוה מנשק
אפוחיתא אבי ירדה.
לפולחני דדידי אמר אפי'
דקא הוא דאמר אפי'
קורבן בעולם אסור
משום קן למרין קורבן
סחור סחור לשבט לא
תקרב: לעקוה שני בנות
וזה המינוח הרשותו לא
באה אל ישובן כל בא'
במנות לא שיוכן ואיש
ישובן לא ישנו אחרות
יחיים: למימר לכל הדר
ממנות מינין ואיסק' לא
מלי ממנות אבל עובר
בעריה כמו תהיה אסור
עליו דרב חסדא ואמרה
ליה בנה קטן מבנה גדול
כלומר בא עליה בנה
הגדול ותעבדו מבנה
וילדה בנה קטן וכיצא
הם עברי עברי א'
ישובו שיהיו: למימר
הדחתו מן העבירות וזה
וזה לעלו בן דורדי
שלא הניח וזה בעולם
כ' בשעת הרגל בן
שפט וזה אומרין לעלו
מאנו מתקבל תשובה
ש' וזה שני תומן
בדעתו אם אתחנן לשמים
שיבשקו עליו רחמים הם
צריכין שיבשקו אחרים
רחמים עליהם שכתוב כ'
וכן וכן כולם עד אין
הדבר חלוי אלא בתשובה
החיה חלוי בתשובה והניח
ראשו בן רבינו ונמה
בבבכה עד שיצאנה חסד
יצתה כן קול ואמרה ר'
לעלו בן דורדי אסור
לחיו תעלה האב מנה
רבי ואמר יש קנה עולמו
בשעתה אחת כגון זה ולא
יזהר שמתחיל עונותיו אלא
שקראוהו בן מן השמים.
והוא אלעזר זה העבירה
הוא דביק וכו' וזה
בין בית. ופריק' ההם
כיה דהוא אריק בעבירה
סבוכה כ' ממות דמי:
ר' תננה ר' נתן וזה
אולי לחרה מטל לפרשת
דריס אחת פצ' לבית
עבדו כסיבסו אסור
אולי וזנות אסור וזויל

ויעקב איש כפר סכניא שמו. ז"ל דאין זה יעקב מינהא דפרק
אין מעמידין (לקמן דף כה). דרמא סמא לרבי אבהו דודאי
אזוזא יעקב ג' לא האריך ימים כי אלף נראה דהוא שנה לרפאות את
בן דמא (לקמן סו). אבל יעקב מינהא דפרק אבהו יכול להיות שהוא
אזוזא דרבי יוסף הדס (חולין דף עז).
גבי רבא פ' **מחן** לעשות בית

ר לו עקיבא הזכרתי
בשוק העליון של
עקב איש כפר סכניא
תורתכם לא תביא
עשות הימנו בהכ"ס
כלום אמר לי כך
ונה קבצה ועד אתנן
שנופת באו למקום
הדבר על ידי זה
ת על מה שכתוב
דרבך זו מינות ואל
זו הרשות ואיכא
כך זו מינות והרשות
כיתה זו זונה וכמה
אמות ורבנן [האי]
י ביה כדרכ חסדא
ונה שנשכרת לבסוף
ובתתך אתנן ואתנן
] ופליגא דרבי פדת
תורה אלא קריבה של
איש איש אל כל שאר
ערוה ^העולא כי הוה
ק להו לאחתיה אבי
חדייהו ופליגא ידיה
קריבה בעלמא אסור
נוירא סחור סחור
לוקה שתי בנות הב
מר עוקבא [קול] שתי
ם ואומרות בעוה"ז
מינות והרשות איכא
אמר מר עוקבא קול
הביאו לי שתי בנות
לא ישובון ולא ישיגו
אם ישובו לא ישיגו
ההיא דאתאי לקמיה
מן מבנה הגדול ואמר
קלה שבקלות עשתה
פיר ומש"ה לא מתה
אי קמיה דרב חסדא
בבקלות מכלל דמינות
ן דורדיא שלא הניח

לַעֲזוּקָה. לפי הפשט היינו גיהנם וכן יסד הפייט צוולת של חנוכה יקרו בזהבצי עלק ור"ת הקשה דבפ"צ דעירובין (דף ע"י. ע"א) ד"ה והאיכא דחשיב שמונת גיהנם לא חשיב האי לכך נראה לו (ס') דשם חכם הוא (משל ל') לאיחילר (א) למואל אכל אין לומר שהוא משמות שלמה כמו אגור וקהלת דמדרש של ג' דברים קחשיב איחילר בשמות שלמה ולא קחשיב האי בזה"ה: **עַד** שאנו מבקשים ע"ך רחמים. לא השיבו לו כי אלא ע"ה אומר בלבו שכן יוכלו להשיב א"נ שר של הרים הים משיב כן (ס').

כִּיזֵל

והנאך. ישר [הדבר] צעייך: לכה גדול. שפירש מציתו לפני יוס הכפורים ללשכת פרהדריין" ושם היו מתקנים לו כל דרכיו: והרשות. שולטנות שנותני ענייהן צבעלי ממון להרגן וליתול ממון: ורובן. דלית להו האי דבר מינות דיעקב: לכסוף. היא נצית

[illegible]

שְׁלוּעוֹקוֹ מִגִּהֶנֶס. על רוב ייִסורי גִּהֶנֶס: מִיּוֹת. זְעֵקָה הִיא תַּקְרִיבָה לַעֲבֻדוֹת כּוֹכָבִים: רְשׁוֹ. זְעֵקָה הִיא מִמּוֹן וְדוּרִינּוֹת וְאֶרְנוּתָהּ וְעַם לִמְךָ: (לֹא שָׁבוּן. כֹּל הַמִּשְׁתַּמְדִּים אֵינֶם כּוֹכָבִים) אַחֵר שֶׁנֶּאֱבָר בְּזִמְיֹת אִינֶם שֶׁצִּין וְאֵם שֶׁצִּין מִמֶּהֱרִין לְמוֹת מִתּוֹךְ לָרֶה וּכְפִיִּית יִרְסֵם חֹו גִּזְרִית מִכֶּה עֲלֵיִם לְמוֹת:

קנה שנקנה. עזירה קנה שזירה
 וזו היא שעשה בנה קטן מבנה (גדול
 הבנה) הגדול בא עליה והולידה ממנו
 הבנה הקטן ובה לקבל דין ולשוב
 בתשובה: **בוודא**. תכריין. זירה
 מתגרמין (בראשית מב) מתגרמין
 ללאורחא ותכריין הן ידה לדרך
 מהם: ה"ג **מהדאמה הלה שנהלם**.

וילא מתא אתקפתא הלא. ואיכא דמוציא
הכי אמינות אין מעבירה לא והא
ההוא דלמאי כו' ומהא ומשינן
מדקאמרה קלה שבקלות מכלל דמינות
נמי ויהי צה ומושא ממה: מהא:
הרגל דרב. תשמע. הרגל התחלה
כמו (אבות פ"ג מ"ג) מרגילין את
האדם לערוה ממשכין [והיינו התחלה]:
הפיסה. רוח: פלי אפיסחא דעבורא
ונוכצים. פתוח לפתח עבודת כוכבים
כמו (תהלים כב) פלו עלי פיסה:
דניס

שצועקת ואומרות בעולם הזה
אורחות חיים וכי מאחר שלא
אורחות חיים למימרא ככל
אדרב חסדא ואמרה ליה קלה
לה רב חסדא שרחו לה בזווד
מכלל דמינות [נמי] היא בה
איכא דאמרי ממינות אין מענ
ווא"ל [ר"ח זוידו לה זוודתא]
נמי היא בה ומעבירה לא והת
זונה אחת בעולם שלא בא
הים והיתה נוטלת כים דינר

שבעה נהרות בשעת ההרגל
החוזרת למקומה כך אלעזר בן
בין שני הרים וגבעות אמר
שאנו מבקשים עליך נבקש
תמוינה אמר שמים וארץ
עליך נבקש על עצמנו שנאמר
אמר חמה ולבנה בקשו עלי
על עצמנו שנאמר ¹⁰ וחפרה

עלי רחמים אמרו לו עד ש
יונמקו כל צבא השמים אמר
ווגעה בבכיה עד שיצתה נשמה
לחיי העולם הבא [והא הכא בעי
כמינות דמאי ^סבכה רבי ואמרת
בשעה אחת ואמר רבי לא ד

אותן רבי ר' חנינא ור' יונה
בוכבים אחד פצי אפיתחא

מסורת הש"ס

(א) [בס"א: אחד ממלמדי
בס"א: הוטרור, (ב) [בס"א:
למלמדי הוטרור] (ג) [בס"א:
ג.א. (ד) [בס"א: [למקנח
לעליי] (ה) [למקנח:
(ו) [יומח: (ז) [בס"א: יחל
לעבודת כוכבים (ט) [ס"י:
(י) [בס"א: [שע], (יא) [וע'
מספוט מניח' ב. כ. ד"ה
אחמר יעקב מניח' (ט) [בס"א:
מספוט: לפסול מורשת:
(ט) [שס בשבת קטח. אחל
דמר בר רבא, (ז) [למקנח ע"י
לז"ל צ"ח [בד"ה, (ח) [ע'
מוס' מולין. ו' [לז' אמר]

ורה אור השלם

1. לא תביא אתנן וזנה
ומזרחי כלב בית י'
אלהיה ללך נדר י'
תועבת י' אלהיה גם
שנים: דברים כ ז
2. וזה פסליה יבטו וכל
אתנניה ישרפו באש וכל
עצביה אשים שקמה כי
מתנן וזנה קצצה ועד
אתנן וזנה ישוב:

מיכה א ז

3. הרחק מעליה דרךך
ודאל תהרב אל פתח
ביתך: משלי ח ח
4. ויהי כך הפך מן
הנשים ובנותיהן
ואחריה לא וזנה ובתה
אחיה ואתנן לא נתן לך
ותנו להם:

[illegible]

ישעיהו נא ו
10. והפדה הלכנה
ובושה החמה כי מלך י
צבאות בדר ציון
ויבירושלם ונגד זקניו
קבדו: ישעיהו כד כג
11. ונקמו כל צבא
השמים ונגלו כספר
השמים וכל צבאם יבול
כנבל עלה מִגֶּזֶן ויגבלת
מתאנה: ישעיהו לד ד

הגהות הב"ח

(ח) תוב' ד"ה לעלוקה
וכו' דשם חכם הוא. נ"ב
הואה דמוקי ליה הכא
בגיהנם היינו משום דכתיב
בצמריה שאל ועוזר רחם
תוספות ר"פ עושין פסין
דף יט דד"ה והאיכא
תפחה:

מוסף רש"י

קריבה של גלוי עריות.
תשמיש ממש (שבת יג.).

אותן רבי ר' חנינא ור' יונתן הוו קאזלי באורחא ממו להנהו תרי שבילי חד פצי אפיתחא דעבודת כוכבים וחד פצי אפיתחא דבי זונות אמר ליה חד לחבריה ניזיל אפיתחא דעבודת כוכבים דנכים